

Aleksandar Mojić iz Novog Bečeja poslednje tri godine se bavi, na našem prostoru jedinstvenom izradom uskrasnih unikatnih sveća. Ovaj način izrade izučio je od velikog majstora, gospođe Anastasije iz Moskve, naslednice tehnike nastale sredinom XVI veka u ruskim manastirima. Karakteristike ove tehnike su da sveće u rukama veštog majstora dobijaju maštovit i neponovljiv oblik, svaka predstavlja original, malo dizajnersko čudo.

One su dokaz da sveća ne mora biti samo sveća, već i jedna zanimljiva figura koja ima upotrebnu vrednost. Da se upali u svečanoj prilici, uz romantičnu večeru, ili jednostavno ispunim topolinom i pozitivnom energijom, što se poklapa sa drevnim kineskim učenjem - Feng Shui-on, da je plamen sveće jedan od najmoćnijih medikamenata. Osim lepog izgleda, ukrasne sveće iz radionice gospodina Mojića su i rentabilne. Izrađuju se u masi od 550 do 650 grama, što omogućava vreme sagorevanja do 40 sati, znatno duže od običnih sveća. Ovaj majstor - umetnik je imao prilike da u životu promeni nekoliko profesija. Po obrazovanju je veterinarski tehničar i jedno vreme je radio u struci. Potom se posvetio vojnoj karijeri, koja je trajala desetak godina, pa trgovini, da bi u nekim poodmaklim godinama shvatio da treba da se zanima za nešto inspirativnije, nešto što donosi mir, zadovoljstvo, a da je pre svega lepo. Radionicu „Ukrasnih sveća Aleksandar Mojić“ registrovao je kao zanatsku radionicu, u okviru svoje kuće, odakle vrši i prodaju, što mu omogućava mir i potpunu posvećenost radu. Ovu veštinu gospodin Mojić savladavao je u nekoliko faza. Prvi stepen obuke trajao je dve nedelje, drugi intenzivna dva meseca. Oficijelna obuka osposobljava za izradu jednostavnijih primeraka sveća. Sve kasnije je lična nadogradnja, stvar maštovitosti i veštine u prstima. Po njegovom mišljenju, od ličnog afiniteta i sposobnosti zavisi dokle će se koji majstor popeti na lestvici u ovoj branši. Zato je i danji otvoreno pitanje, da li je izrada sveća ovom jedinstvenom tehnikom zanatska veština ili umetnost? Naš sagovornik kaže da se vodi kao zanat jer na žalost, naš zakonodavni sistem nije predvideo kreativan izraz u vosku-parafinu koji bez sumnje ima elemente umetničkog, ali po svim ostalim klasifikacijama pripada grupi umetničkih zanata. Zbog svog zanimljivog izgleda i svakako retkosti, jer iako su ovakve sveće poznate od Rusije do Sjedinjenih Američkih Država, mali je broj onih koji se bave njihovom izgradnjom, pa predstavljaju prigodan i lep poklon. Zato u radionicu Mojić svraćaju ljudi sa raznih strana. A tome su doprineli i novinari. Gospodin Mojić kaže da ga je prvi „otkrio“ Bora Otić u svom serijalu „5kazanje“, septembra 2016. godine, posle su pisali i govorili drugi, ne verujući da od voska može ovako nešto lepo da se izradi. Ovom vrhunskom majstoru je slobodno vreme i potreba da ga ispunim, omogućilo da izuči i da se bavi ovim poslom, a ideja voskarskog zanata vukla mu se po glavi još iz doba 90-tih i silnih restrikcija. Rešio je da to ostvari ali ne uz pomoć mašina i mehaničkog

rada, već nekako drugačije. Ambicija mu je da se ovim bavi dok ga oko i ruke služe. Brine ga što se još nije pojavila osoba koja će od njega preuzeti osnovna znanja i produžiti rad. Neki su se i javili, ali željni brze i velike zarade, koje iskreno govoreći i nema, jer u Srbiji je drugačije nego u ostatku sveta, gde ovakva vrsta proizvoda dostiže 50 i 100 evra. Cena sveće Made in Novi Bečeј se kreće oko deset evra, ali je utisak gospodina Mojića da je i to mnogo za platežnu moć domaćih kupaca. I pored svih nedaća on neće odustati od svojih načela, a to je da svaki majstor koji vlada ovom tehnikom treba da ima neku svoju posebnost, da izgradi svoj stil rezbarenja ili osmisli određen reljef koji potencira u svom radu, i zadatka da se nikad ne ponovi. Da ne napravi dve iste sveće. Drugi princip je pravilo zanata, a to je da ove sveće treba da plene izgledom, reljefom i bojom, a ne mirisom. Zato im nikada ne dodaje, niti će dodavati miris, ali, to je neka druga priča.

